

L. C. Larsen: Det forekommer mig, at dette Forslag af Udvalget staaer noget i Strid med, at der allerede gives en Bytte-Lovgivning, i Henhold til hvilken de Byttegjørende have et bestemt Retskrav paa, i Overensstemmelse med de fastsatte Regler, at faae deres Andeel udbetalt; og det vilde altsaa ikke være rigtigt at gjøre det til Gjenstand for en ny Lov, hvad der allerede er ordnet ved Lov; man tør ikke betage dem, der efter den bestaaende Lovgivning have bestemte Krav, deres Ret.

Ordføreren: Der som Sagen var saa simpel, vilde Udvalget ogsaa meget hurtigt have kunnet afslutte den, men den Byttelovgivning, der eksisterer, foreskriver kun, hvorledes optagne Skibe kunne blive Bytte; men den bestemmer Intet om, hvorvidt andre erobrede Gjenstande kunne blive Armeens Eiendom.

L. C. Larsen: Det maa være en Feiltagelse, da der eksisterer en meget udsørlig Lovgivning for Byttedeling ved Landbetænk; men jeg har rigtignok tænkt at ville spørge den høitærede Minister, hvorledes han vilde bringe denne Fordeling til Udførelse. Jeg har troet, at der maatte nedsættes en særskilt Commission i den Anledning, thi det vilde vist ikke kunne udføres med de ordinære Midler, der ere anviste i Bytteloven.

Tscherning: Jeg troer, at det netop er den Betragtning, som den sidste ærede Taler nu omtalte, der har ledet Udvalget til det Forslag, som her er stillet. Byttelovgivningen vil, saaledes som den nu er, neppe paa en klar Maade kunne bringes til Anvendelse paa det foreliggende Tilfælde, og desuden er der traadt en eiendommelig Foranstaltning imellem, som ogsaa kan kræve Lovgivningens Mellemkomst. Sagen maa vistnok nøiere overveies, og jeg troer ikke, at den let kan løses paa nogen anden Maade. En stor Deel af de Bytteberettigede have skænket deres eventuelle Adkomst til Bytte til andre Personer, men skænket den saaledes, at Hensigten med Gaven er uklar. Den kan være givet saaledes, at Statskassen kan tage hele Udbyttet af Byttet til sig, som var skænket bort, og den kan derimod komme til at disponere over det paa andre forskjellige Maader til de Paagjældende, til

hvem man har meent at give det. Det hænges nemlig saaledes sammen. De, der forment at have en Adkomst til Krigsbyttet, have givet deres Andeel til Invaliderne, men det er et stort Spørgsmaal, om det er givet til Invalidebønden, til Staten, eller til det private sammensluttede Invalidebønden, som nu er afsluttet; og som ikke mere eksisterer. Skal det udbetales efter de samme private Regler, hvorefter denne Udbetaling hidtil er skeet? Er det derimod givet til Invaliderne personligt, som en aparte Skænk og Gave, der skal anvendes efter andre Regler, hvorfra skulle da disse Regler hentes? Deri ligger Banskelligheden. Jeg troer, at Krigsministeren, som uden Tvivl har modtaget denne eventuelle Gaveact — thi den maa jo eksistere paa en eller anden Maade — selv ikke vil være istand til at kunne dele disse forskjellige Paastande imellem, hvorimod han vil være istand til at gjøre et Forslag til en Lov, som afgjør dette Spørgsmaal. Ved Siden af dette vil der ved selve Bytteopgjørelsen maaskee findes Banskelligheder, der neppe kunne løses ved nogen Commission. Holder jeg mig til en commissionsaltes Afgjørelse ligeoverfor den bestaaende Lovgivning, saa vil Enhver, der bliver tildeelt efter denne Afgjørelse af Commissionen, alligevel have Søgmaalsret for Domstolene efter en ikke klar Lov; thi Commissionen kan ikke blive nedsat paa en saadan Maade nu, uden at den bliver nedsat ved Lov; dens Kjendelse kan ikke være afgjørende, uden at den er nedsat ved Lov. Det bliver altid en administrativ Act, som kan undergives Domstolenes Kjendelse. Gaaer man derimod den anden Vej og samler alle de Banskelligheder, som saavel Anvendelsen af Lovgivningen, som Anvendelsen af de til visse Personer overgivne Midler af Byttet medføre, i en Lov, saa vil denne Lov kunne løse alle Dpgaverne i de foreliggende Tilfælde paa den for alle Personer og Forhold meest passende Maade; og da ville Retsøgemaal bagefter i meget færre Tilfælde kunne finde Sted; thi da vil Loven, aapasset efter Omstændighederne, efter al Sandshullighed ikke kunne give Anledning til nogen Misforstaaelse i dens Udvørelse.